

HOMILIA A LA FESTA DE LES SANTES ESPINES

13 de maig de 2022

1.- La coronació d'espines

Ens impressiona escoltar aquest relat evangèlic, en què es narra la humiliació i el dolor del Fill de Déu durant la seva passió. L'escèptic Pilat sabia molt bé que aquell home era innocent, però es torça davant dels crits de la gentada i la pressió dels sacerdots. Primer li van aplicar el càstig dur de la flagel·lació, amb què molts reus morien. Després els soldats van muntar una escena grotesca burlant-se de Jesús. Segurament havien sentit a dir que es proclamava Messies, Rei dels jueus, encara que no havien entès res del seu missatge. Van reaccionar cenyint-li una corona o casquet elaborat amb espines; li van posar un mantell i van començar a riure's d'Ell i a pegar-lo.

Aquesta escena de la coronació d'espines arriba al seu cim quan Pilat fa sortir Jesús amb la corona i el mantell posats i pronuncia unes paraules molt significatives: Ecce homo! Aquí teniu l'home. No obstant això, la reacció de la gentussa va ser demanar la seva mort. No reconeixen en aquell pobre home el Messies de Déu; a més, els molesta el seu missatge, la denúncia d'una religió hipòcrita i demanen que sigui crucificat.

Nosaltres celebrem aquestes espines que van estar al cap de Jesús i les anomenem "santes", tot i que van ser causa de molt dolor. El patiment corporal deuria ser molt fort perquè les espines van traspasar aquell cos ja castigat per les fuetades rebudes. Però molt més terrible devia ser el patiment espiritual degut a les burles dels soldats i, sobretot, a l'abandonament d'aquell poble que Ell havia estimat tant. Fins i tot els més propers, els seus deixebles, el van abandonar en aquelles hores.

2.- Celebrar les santes espines

Però, per què celebrar unes espines que van ser causa de tant de dolor? per què les venerem després de tants segles?

Hi ha una raó molt important: perquè hi contemplem l'amor immens que Crist ens té. Quan els deixebles van tenir l'experiència que Jesús havia ressuscitat, van començar a reflexionar sobre la seva passió i mort i van comprendre que tot allò era una manifestació de l'amor que els tenia. La mort del Mestre no havia estat fruit de l'atzar ni del caprici de les autoritats del seu temps, sinó que Jesús s'havia lliurat lliurement a la mort per amor a nosaltres, per la nostra salvació. Jesús va oferir tota la seva existència al Pare per reconciliar l'ésser humà amb el seu Creador. La carta als hebreus diu que Jesús va ser coronat de glòria per la seva passió i mort i diu: "Déu ens ha fet la gràcia que ell morís per tothom". Venerem les santes espines perquè són un senyal d'aquest amor extraordinari que ens va manifestar.

Però hi ha alguna cosa més, perquè en aquest Crist humiliat i escarnit, coronat d'espines i ridiculitzat apareix allò que és pròpiament l'ésser humà. Pilat tenia raó quan va dir que aquí teníem l'home, Ecce homo! El model d'humanitat no és el que trepitja més fort, el que s'imposa per la força i esclafa el més feble, sinó aquell que es fa

darrer, per amor a tothom. “Es va fer no res”, deia Sant Pau. Jesús coronat d'espines ens recorda que el camí de la veritable humanitat no és la violència, sinó l'amor, no la rancúnia sinó el perdó, no el domini sinó el servei. Celebrar les santes espines és proclamar que el camí per a la veritable humanitat passa pel lliurament als altres.

En aquest Crist, en la seva carn feble, contemplem també la misèria de tots els colpejats i abatuts. A la seva misèria i dolor es reflecteix tot el poder de l'ésser humà que esclafa l'innocent. El missatge que té aquesta escena és molt potent, perquè ens parla de tants éssers humans que són fuetejats, colpejats i ferits i ens recorda que cadascun és imatge de Déu. Jesús coronat d'espines ens recorda que Déu sempre és al costat dels qui pateixen.

Els textos de la Sagrada Escripura que hem llegit aquest dia parlaven també del triomf de Crist. El Pare el va ressuscitar d'entre els morts, mostrant així que calia que el gra de blat morís per tal de donar molt de fruit. Sant Pau deia que “Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que esta per damunt de tot altre nom”. L'apocalipsi contemplava Crist victoriós, que havia canviat la corona d'espines per una corona d'or i que venia al món per jutjar-lo i mostrar la veritat del camí de l'Evangeli bo i dient: que rep la corona aquell qui, com Ell, és capaç de lliurar la vida.

3.- Compromís per a nosaltres

Celebrar les santes espines ha de ser per a nosaltres no sols un moment per recordar una tradició preciosa que viu aquesta ciutat des de fa 500 anys. És sobretot ocasió per contemplar l'amor de Crist i agrair-li de tot cor. No ens cansarem mai de dir-li que l'estimem i que ens comprometem a viure la nostra vida seguint el seu camí de lliurament i de servei a tots.

Contemplar Crist coronat d'espines ens fa adreçar també la mirada a totes aquelles persones que pateixen per les decisions dels poders que els oprimeixen. Avui tenim a la ment els que pateixen la guerra a Ucraïna i a altres països del món. Però també podem pensar en tantes persones que han quedat al marge de la societat com a conseqüència de la crisi del Covid-19. Els informes de Càritas són clars i denuncien una pobresa creixent a la nostra societat. La celebració d'avui ens convida a tots a ser compassius i solidaris, a no donar-los l'esquena sinó a estendre'ls sempre la nostra mà, reconeixent-ne la dignitat i oferint la nostra ajuda.

Que la memòria de les santes espines que van cenyir el cap del nostre redemptor faci que els targarins creixin en l'amor a Jesús en la seva passió i generi en nosaltres gestos de misericòrdia envers tots aquells éssers humans humiliats i aixafats com el mateix Crist. Aleshores serà veritat el que cantem als goigs: que la contemplació de les santes espines ens ha guiat “cap a la Pàtria celestial”.

HOMILÍA EN LA FIESTA DE LAS SANTAS ESPINAS

13 de mayo de 2022

1.- La coronación de espinas

Impresiona escuchar este relato evangélico, en el que se narra la humillación y el dolor del Hijo de Dios durante su pasión. El escéptico Pilatos sabe muy bien que aquel hombre era inocente, pero sucumbe ante el griterío del populacho y la presión de los sacerdotes. Primero le aplicaron el duro castigo de la flagelación, con el que muchos reos morían. Después los soldados montaron una escena grotesca burlándose de Jesús. Seguramente habían oído decir que se proclamaba Mesías, Rey de los judíos, aunque no habían entendido nada de su mensaje. Reaccionaron ciñéndole una corona o casquete elaborado con espinas; le pusieron un manto y comenzaron a reírse de Él y a pegarle.

Esta escena de la coronación de espinas llega a su culmen cuando Pilatos hace salir a Jesús con la corona y manto puestos y pronuncia unas palabras muy significativas: Ecce homo! Aquí tenéis al hombre. Sin embargo, la reacción de la chusma fue pedir su muerte. No reconocen en aquel pobre hombre al Mesías de Dios; además, les molesta su mensaje, su denuncia de una religión hipócrita y piden que sea crucificado.

Nosotros celebramos esas espinas que estuvieron en la cabeza de Jesús y las llamamos “santas”, aunque fueron causa de mucho dolor. El sufrimiento corporal debió ser muy fuerte porque las espinas traspasaron aquel cuerpo ya castigado por los azotes recibidos. Pero mucho más terrible debió ser el sufrimiento espiritual debido a las burlas de los soldados y, sobre todo, al abandono de aquel pueblo al que Él había amado tanto. Incluso los más cercanos, sus discípulos, abandonaron en aquellas horas.

2.- Celebrar las santas espinas

Pero, ¿por qué celebrar unas espinas que fueron causa de tanto dolor? ¿por qué las veneramos después de tantos siglos?

Hay una razón muy importante: porque contemplamos en ellas el amor inmenso que Cristo nos tiene. Una vez que los discípulos tuvieron la experiencia de que Jesús había resucitado, comenzaron a reflexionar sobre su pasión y muerte y comprendieron que todo ello era una manifestación del amor que les tenía. La muerte del Maestro no había sido fruto del azar ni del capricho de las autoridades de su tiempo, sino que Jesús se había entregado libremente a la muerte por amor a nosotros, para realizar nuestra salvación. Jesús ofreció toda su existencia al Padre para reconciliar al ser humano con su Creador. La carta a los hebreos habla de que Jesús fue coronado de gloria por su pasión y muerte y dice: “por la gracia de Dios ha padecido la muerte para bien de todos” (Déu ens ha fet la gràcia que ell morís per tothom). Veneramos las santas espinas porque son una señal de este amor extraordinario que nos manifestó.

Pero hay algo más, porque en ese Cristo humillado y escarnecido, coronado de espinas y ridiculizado aparece lo que es propiamente el ser humano. Pilatos tenía razón cuando dijo que ahí estaba el hombre, Ecce homo! El modelo de humanidad no es el que pisa más fuerte, el que se impone por la fuerza y aplasta el más débil, sino aquel que se hace el último, por amor a todos. “Es va fer no-res”, decía San Pablo. Jesús coronado de espinas nos recuerda que el camino de la verdadera humanidad no es la violencia, sino el amor, no el rencor sino el perdón, no el dominio sino el servicio. Celebrar las santas espinas es proclamar que el camino para la verdadera humanidad pasa por la entrega a los demás.

En este Cristo, en su carne débil, contemplamos también la miseria de todos los golpeados y abatidos. En su miseria y dolor se refleja todo el poder del ser humano que aplasta al inocente. El mensaje que tiene esta escena es muy potente, porque nos habla de tantos seres humanos que son azotados, golpeados y heridos y nos recuerda que cada uno de ellos es imagen de Dios. Jesús coronado de espinas nos recuerda que Dios está siempre del lado de los que sufren.

Los textos de la Sagrada Escritura que hemos leído en este día hablaban también del triunfo de Cristo. El Padre le resucitó de entre los muertos, mostrando de esta manera que era necesario que el grano de trigo muriera para dar mucho fruto. San Pablo decía que “Déu l’ha exalçat i li ha concecit aquell nom que esta per damunt de tot altre nom”. El apocalipsis contemplaba a Cristo victorioso, que había cambiado la corona de espinas por una corona de oro y que venía al mundo para juzgarlo y mostrar la verdad del camino del Evangelio: que recibe la corona aquel que, como Él, es capaz de entregar la vida.

3.- Compromiso para nosotros

Celebrar las santas espinas debe ser para nosotros no sólo un momento para recordar una tradición preciosa que vive esta ciudad desde hace 500 años. Es sobre todo ocasión para contemplar el amor de Cristo y agradecerlo de todo corazón. Nunca nos cansaremos de decirle que le queremos y que nos comprometemos a vivir nuestra vida siguiendo su camino de entrega a todos y de servicio.

Contemplar a Cristo coronado de espinas nos hace dirigir también la mirada a todas esas personas que padecen por las decisiones de los poderes que los oprimen. Hoy tenemos en la mente los que sufren la guerra en Ucrania y en otros países del mundo. Pero también podemos pensar en tantas personas que han quedado al margen de la sociedad como consecuencia de la crisis del Covid-19. Los informes de Cáritas son claros y denuncian una pobreza creciente en nuestra sociedad. La celebración de hoy nos invita a todos a ser compasivos y solidarios, a no darles la espalda sino a tenderles siempre nuestra mano, reconociendo su dignidad y ofreciendo nuestra ayuda.

Que la memoria de las santas espinas que ciñeron la cabeza de nuestro redentor haga que los targarins crezcan en el amor a Jesús en su pasión y genere en nosotros gestos de misericordia para con todos aquellos seres humanos humillados y aplastados como el mismo Cristo. Entonces será verdad lo que cantamos en los gozos: que la contemplación de las santas espinas nos ha guiado “cap a la Pàtria celestial”.